

deel, som enkelte af de paagjældende Embedsmænd efter de hidtidige Bestemmelser kunde have Udsigt til. Skulde Forholdene i en nærmere Fremtid stille sig saaledes, at Lønningerne i Almindelighed maae ansees for aldeles utilstrækkelige, og at Lønningstillæg derved retfærdiggjøres for en kortere eller længere Tid, vil den Vej, man ved tidligere lignende Leiligheder er slaaet ind paa, upaatvivlelig haade være den rette at følge og blive fulgt.

Hensynet til den, relativt betragtet, ingenlunde ubetydelige Reduction i de fast ansatte Embedsmænds Antal, som deels allerede er gjenneført, deels vilde blive en Følge af Sværfættelsen af de Forandringer, som man har bragt i Forslag, og den derved indtrædende Forøgelse i Arbejdet for de tilbageblivende Embedsmænd, har man heller ikke kunnet tillægge nogen afgjørende Betydning i formeldte Henseende.

En Forbedring af Embedsmændenes Tilkaar, hvorved tillige den sidstnævnte Betragtning, om man vil lade den komme til orde, som og Hensynet til den formindskede Udsigt til Forfremmelse hyldestgjøres, har man derimod troet at burde bringe i Forslag ved en noget hurtigere Oprykning paa Alderstillaeg og ved lidet høiere Endesummer i Lønningen for de Embedsclasser, der i Almindelighed eller dog i det overveiende Antal Tilfælde ville være Slutningsstillingerne for de Bedkommende, nemlig Departements- og Contoirchefsposterne. Loven af 1860 fastsætter, som bemærket, en Tjenestetid af 5 Aar saavel for Departementschefer som for Contoirchefer for Indtrædelsen af et Tillæg af 200 Rd. (forøget med Sædtillaeg, forsaavidt ikke Maximum af dette allerede er naaet). Da Lønningerne (asseet fra Sædtillaeg) ved disse Tillæg kunne stige til henholdsvis 3,200 Rd. og 2000 Rd., vil der saaledes udkræves en Tjenestetid i Lønningsslassen af henholdsvis 20 og 15 Aar, inden de Paagjældende naae til den høieste for Embedet bevilgede Lønning. Det lader sig næppe nægte, at denne Tid er særdeles lang, navnlig naar der tages Hensyn til, at der efter Forholdene udkræves en ikke ung Alder, inden Bedkommende indtræder i de nævnte Embedsclasser, og det staaer til at vente paa Grund af Ind-

franktingerne i Embedernes Antal, at Udnyttelsen fremtidig i Almindelighed vil finde Sted i en endnu senere Alder. Forslaget gaaer her efter ud paa, at Fristen for Alderstillaegenes Indtræden fastsættes til 3 Aar, hvorved der ikke kan antages at ville indtræde nogen væsentlig Udgiftsforøgelse for Statskassen. Man skal ogsaa henvise til, at Loven om Lønninger ved Hæren af 25de Juli s. A. for den der omhandlede Departementschefspost i Krigsministeriet fastsætter en 3aarig Periode fordelS indtræsen af Alderstillaegene, ligesom det Samme er bestemt ved andre Lønningslove for Embedsclasser, med hvilke de heromhandlede nærmest maae stilles lige. Med Hensyn til Størrelsen af Alderstillaegene turde 200 Rd. formeentlig ansees for passende, maaget det ikke kan lades ubemærket, at Beløbet efter Loven af 1860 er noget større for Contoirchefer paa Grund af Sædtillaeg, ligesom det ved Hærens Lønningslov for den paagjældende Departementschef i Krigsministeriet endog er bestemt til 300 Rd.

For Fuldmægtige er der ved Loven af 1860 fastsat en Forøgelse af Lønningen ved Alderstillaeg af 50 Rd. for hvert Tjenesteaar. En Forøgelse med Alderstillaeg af 100 Rd. findes dog mere hensigtsbarende, hvormod denne da kun bør indtræde hvert andet Aar; men for denne Embedsclasser maa man foreslaae at sætte Lønningen noget høiere, end den efter Loven af 1860 fastsatte, forøget med Sædtillaegets Gjennefuit, saameget mere som det efterhaanden indfrankede Antal af Pladser i bemeldte Embedsclasser gjør Avancementet til den langsommere. Det vil imidlertid sees, at saavel Begyndelses- som Slutningslønningen ikke afviger meget fra hvad der nu er fastsat. At Slutningslønningen, som i Loven af 1860, sættes noget høiere for Fuldmægtige under Revisionen, er formeentlig vel grundet, da der for disse kun er en indfranket Udsigt til Forfremmelse. Den samme Betragtning gjør sig imidlertid gjældende for Fuldmægtige under Marineministeriet, i Finantsministeriet og under Archivvæsenet, og man har derfor bragt en lignende Afgang til høiere Alderstillaeg i Forslag for 2 Fuldmægtige under Marineministeriet, 8 under Finantsministeriet